

РЕШЕНИЕ

№ 2119

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 24.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **12489** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПИ-357 от 01.12.2021г. на Директора на ТД на НАП – С. С Решението е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу Постановление за възлагане на недвижим имот № С210022-091-0001188/09.11.2021г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. и е потвърдено същото. В жалбата се развиват доводи с твърдения за неговата незаконосъобразност. Съобщението за продажба чрез търг с тайно наддаване, което било изпратено от публичния изпълнител до длъжника по изпълнителното дело, не било надлежно връчено на дружеството длъжник. Това действие опорочило и последвалата продажба чрез търг и крайния й акт – Постановление за възлагане на недвижим имот. Отделно от това са изложени доводи относно други действия на публичния изпълнител при НАП С., с които се опорочава според жалбоподателя цялостната процедура по принудително изпълнение. Иска се отмяна на Решението на Директора на ТД на НАП С., както и отмяна на потвърденото с него Постановление на публичния изпълнител за възлагане на недвижим имот. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП – С. в ЦУ на НАП, чрез надлежно упълномощен процесуален представител оспорва жалбата. Излага доводи,

обосноваващи законосъобразност на обжалваната заповед.

По фактите.

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №22150023389/2015 г. за събиране на публични вземания от [фирма] ЕИК[ЕИК]. Във връзка с това е наложена обезпечителна мярка - възбрана върху 3 бр. недвижими имоти и е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №4423/18.03.2014 г., продължени с Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК И..№ 4423/14.04.2014 г.

На 15.11.2019 г. е извършен опис на недвижимите имоти, обективиран в Протокол с изх. №0190022-028-0002963/15.11.2019 г. С разпореждане изх. №0190022-104-0001760/18.11.2019 г. е определена окончателна оценка със стойност 240 000 лв. за процесния недвижим имот находящ се в [населено място] с К. 68134.702.451.1.26 представляващ офис, степен на завършеност 100% груб строеж с площ 223.85 кв.м.

С Разпореждане изх. №0200022-035-0193800/24.01.2020 г. за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК публичният изпълнител е погасил публични вземания в общ размер на 848 064,77 лв. на основание изтекъл абсолютен давностен срок съгл. чл. 171, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 225, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 173, ал. 2 от ДОПК.

На 18.02.2020 г. М. К. е получила документи за предстоящо провеждане на първа публична продан на оценения имот насрочена за 06.03.2020 г.

С Разпореждане изх.№ 0200022-035-0256231/10.06.2020 г. за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК публичният изпълнител е погасил публични вземания в общ размер на 660,92 лв. на основание изтекъл абсолютен давностен срок съгл. чл. 171, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 225, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 173, ал. 2 от ДОПК.

На 10.06.2020 г. по електронен път на мейл [електронна поща] са връчени документи за предстоящо провеждане на втора публична продан насрочена за 17.07.2020 г. За търга не са постъпили предложения.

На 17.09.2020 г. по електронен път на мейл [електронна поща] са връчени документи за предстоящо провеждане на трета публична продан насрочена за 27.10.2020 г.

На 12.07.2021 г. по електронен път на мейл [електронна поща] са връчени документи за предстоящо провеждане на втора публична продан във втора тържна процедура насрочена за 23.08.2021г. За търга не са постъпили предложения.

На 12.07.2021 г. по електронен път на мейл [електронна поща] са връчени документи за предстоящо провеждане на трета публична продан във втора тържна процедура насрочена за 04.11.2021 г. За търга са постъпили предложения и издадено Постановление за възлагане изх. №С210022-091-0001188/09.11.2021 г. е връчено на 17.11.2021 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] по електронен път на мейл [електронна поща].

На 19.11.2021 г. е подадена жалба с вх.№53-06-9100/19.11.2021 г. по описа на ТД на НАП С..

На 01.12.2021г. е издадено оспореното в настоящото производство Решение № ПИ-357 от Директора на ТД на НАП – С.. С Решението е оставена без уважение

жалбата на [фирма] срещу Постановление за възлагане на недвижим имот № С210022-091-0001188/09.11.2021г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. и е потвърдено същото.

По правото.

В изпълнение на задълженията си по чл.168, ал. 1 от АПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК (за служебна проверка на обстоятелствата дали административният акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът), съдът констатира:

Обжалваното Решение № ПИ-357 от 01.12.2021г. на Директора на ТД на НАП – С.. е издадено от компетентен орган по смисъла на [чл.266, ал.1 от ДОПК](#). Съгласно посочената разпоредба, действията на публичния изпълнител се оспорват пред директора на съответната компетентна териториална дирекция. Решението е издадено и в изискващата се писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му, разпореденото с него е в съответствие с предвидено в закона правомощие на издателя му - по чл. 267, ал.2, т.6 ДОПК.

Съдът намира, че оспореното в настоящото поризводство Решение No ПИ-357/01.12.2021г. на Директора на Териториална дирекция на НАП – С., е необосновано, доколкото в него липсват фактически установявания и техния анализ, за да се достигне до конкретни правни изводи. Актът посочва бланкетно възраженията на жалбоподателя и съдържа също толкова бланкетни основания за оставянето им без уважение, чрез рефериране към конкретна правна норма от ДОПК, което го прави издаден при липсата на мотиви, което е нарушение на чл.146, ал.2 от АПК, доколкото мотивите на акта са задължителни за административния орган и липсата им или формалното им наличие, какъвто е настоящия случай, съгласно константната съдебна практика, е порок във формата на акта, по чл.146, т.2 от АПК. Процедирано по този начин е допуснато съществено нарушение на общото изискване за пълно, всестранно и правилно изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства. Така съгласно чл.267, ал.1 от ДОПК /частен случай на изискването, установено в чл.35 от АПК/ директорът на съотв. ТД на НАП следва да разгледа подадената до него жалба и да се произнесе въз основа на данните по преписката и представените от страните доказателства. Съображенията на съда за това са следните:

На първо място и видно от жалбата до административния орган, оспорващия е изложил две групи аргументи - първата от тях касае действия на публичния изпълнител, в това число и твърдения относно погасяване на задълженията по изпълнителното дело по давност, поради което в тази си част жалбата следва да се възприеме, като такава по реда на чл.267, ал.2, т.5 от ДОПК. Вместо да се произнесе по тези твърдения, като изложи аргументи и извърши анализ на доказателствения материал, административният орган незаконосъобразно е приел, че публичният изпълнител е следвало в хода на изпълнителното производство-да се произнесе с разпореждане относно погасителната давност, за което е било необходимо да е сезиран от длъжника и едва тогава този акт, да подлежи на контрол пред компетентния Директор на ТД на НАП.

В случая неправилно административния орган е отнесъл възражението към нормата на чл.225 от ДОПК и е приел, че не е компетентен да се поризнесе в хода на

обжалването по административен ред. Искането на жалбоподателя не е възражение за давност, с което се иска прекратяване на изпълнителното производство за част от публичните вземания. Нормата на чл. 173, ал.2 от ДОПК, е императивна и неин адресат е публичният изпълнител, за когото законът вменява задължение, във всички случаи, без да е изрично сезиран, да извърши проверка по отношение на публичните вземания, съгласно вида им, датата на възникването им, настъпване на изискуемостта им и да прецени срокът на който изтича абсолютната погасителна давност, по смисъла на чл. 171, ал.2 от ДОПК, и служебно да отпише погасените по давност публични вземания. Решаващият административен орган дължи проверка по същество-за изпълнението на това задължение на публичния изпълнител, в хода на административното производство, при наличието на жалба в този смисъл. Становището му за липса на компетентност, посочено в мотивите на акта на стр. 9 от същия, е в противоречие с процесуалния и материалния закон и в тази част, оспореният акт е незаконсъобразен, а при връщане на преписката-решаващият административен орган дължи произнасяне по същество.

На следващо място, в рамките на административното обжалване, оспорващия е навел възражения относно спазване процедурата по призоваване във връзка с проведената публична продажба и издаденото като краен акт постановление за възлагане. Изложени са конкретни възражения срещу законосъобразността на извършената публичната продажба.

В оспореното решение на стр.8 от същото, бланкетно е прието, че не се констатира нарушения от страна на публичния изпълнител, въз основа на актовете, издадени в изпълнителния процес, без да е извършена проверка относно валидността на тези актове, с оглед редовността на връчването им на оспорващия, като е отбелязано единствено, че “документите са редовно връчени”. Извършването на такава проверка, решаващия орган безспорно дължи, в качеството си на проверяващ законосъобразността на акта. В този смисъл Директора на ТД на НАП С. е следвало да съобрази и подложи на анализ разпоредбата на чл. 243, ал.2 ДОПК, съотнесена към конкретните факти по делото. Съгласно тази разпоредба, съобщението за насрочената продажба се изпраща на длъжника в изпълнителното производство. Надлежното уведомяване на длъжника е задължителен елемент в процедурата по провеждане на изпълнението. По силата на чл. 29, ал. 4 ДОПК съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите. Разпоредбата на чл. 30, ал. 6 от кодекса регламентира начините на удостоверяване факта на връчването. Електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система.

IP адресът представлява уникален идентификационен номер, асоцииращ компютър, интернет страница или ресурс на регистриран потребител по начин, който позволява локализирането им в глобалната мрежа. Електронна препратка е връзка, обозначена в определена интернет страница, която позволява автоматизирано препращане към друга страница, информационен ресурс или обект чрез стандартизирани протоколи. ИС "Контрол" автоматично регистрира изпращача като длъжностно лице с въвеждане

на неговия ел. подпис, след което съобщението със съответното съдържание реално се изпраща на посочения получател. Самият момент на изпращането (изпращач, дата и час) се отразява в системата, като в изпратения документ се изписват: продуктът, чрез който се издава (изпраща) документа; трите имена и длъжността на лицето, изпратило същия; шифриран код от електронния му подпис; дата и час на изпращането. В момента на активиране препратката на съобщението от страна на получателя, електронната система на НАП автоматично регистрира датата на получаване, реалния електронен адрес, от който е активацията, както и електронната пощенска кутия, от която е изтеглено съобщението, респ. съдържанието на последното. След активиране на препратката, получена в пощенската кутия на получателя, системата извежда автоматично "Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС "Контрол" за изпратените документи. В последното автоматично се изписват: приложените документи; дата на активиране – получаване; данни за задълженото лице; IP address, от който е изтеглено съобщението; e-mail, от който е изтеглено съдържанието на документите, както и списък на документите, връчвани със съобщението.

Доколкото представените по делото удостоверения по реда на чл. 30, ал. 6, изр. второ ДОПК за извършено връчване по електронен път са били оспорени от жалбоподателя с наведени за това доводи относно редовността на връчване на съобщението и липса на представителна власт на лицето до чиято електронна поща са били изпращани, което следва да се приеме, като оспорване на съдържанието на изходящия от приходната администрация документ, удостоверяващи датата и начина на връчването на оспорените актове, то задължение на решаващия административен орган е било да извърши правен анализ на тези действия и да формира правни изводи относно основателността/неоснователността на тези възражения. Административния орган се е задоволил единствено с отбелязване на това възражение, без да извърши проверка, каквато безспорно дължи, в качеството си на проверяващ законосъобразността на постановлението, без да изложи мотиви, защо приема че "документите са редовно връчени".

В настоящото производство, предвид процесуалната природа на обжалвания административен акт, съдът следва да провери законосъобразността на мотивите на органа по повод на административното обжалване на действията/актовете, поради което и неизлагането на мотиви от страна на органа пречат тази възможност за проверка. Въз основа на изложеното оспореният административен акт, следва да бъде отменен като незаконосъобразен. Като се има предвид, че съдът не е компетентен да се произнася по същество, относно законосъобразността на действията на публичния изпълнител, в хода на изпълнителното производство по ДОПК, както и по отношение законосъобразността на целия процес по изпълнението, /каквото е реда по ГПК/, доколкото в настоящето производство административният съд действа като контролно-отменителна инстанция, а не такава по същество, то следва, че преписката, трябва да бъде върната на компетентния административен орган, за произнасяне по жалбата, съобразно дадените в настоящото решение, указания по тълкуването и прилагането на закона.

Относно разноските.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказвания размер от

1250 лв. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. Видно от представените документи за това, същият е съобразен с фактическата и правна сложност на делото и извършените до момента процесуални действия.

На основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК решението не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Реши:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] - Решение № ПИ-357 от 01.12.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу Постановление за възлагане на недвижим имот № С210022-091-0001188/09.11.2021г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ИЗПРАЩА преписката на Директора на ТД на НАП [населено място] за постановяване на акт, при съобразяване на изложените в настоящето решение съображения, които са задължителни.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да запалти на [фирма] с ЕИК[ЕИК] сумата от 1250 лв. Разноски по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: